

Jeg er ret sikker på, at erhvervet, når de får mulighed for at forhandle med de søfarendes organisationer, kan se, at den kulturelle forpligtelse, der ligger i at sikre de søfarende danske programmer, finansierer rederne fremover. Og jeg kunne også se på erhvervsministeren, at han nikkede, da den konservative ordfører gjorde opmærksom på, at det måske er lige hurtigt nok, at lovforslaget træder i kraft her 1. februar, så det er min tro og mit håb, om ikke andet så er det min opfordring, at man finder en form, hvorunder lovforslaget kan implementeres, så man både tilgodeser, at de kontrakter, der er indgået, bliver afviklet på fornuftig vis, og at derne – og jeg vil meget gerne opfordre de søfarendes organisationer og rederne til at sætte sig sammen – ligesom alle andre arbejdsgivere overtager den forpligtelse, det er at sikre deres medarbejdere nogle ordentlige velfærdsmuligheder, herunder at de kan se danske programmer, når de er langt borte fra fædrelandet.

Så det er mit håb, at det bliver løst, sådan at når vi kommer til andenbehandlingen, så har parterne fået normaliseret den del af erhvervets forpligtelser, og som jeg siger til ministeren, at man får justeret lovforslaget, sådan at ikrafttrædelse og implementering af de aftaler, der ligger, bliver afviklet på en fornuftig måde:

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Egil Møller som ordfører.

Egil Møller (DF):

Dette lovforslag burde give den nye erhvervsminister krumme tæer og hovedpine.

Jeg konstaterer med interesse den ringe opbakning, der er kommet gennem de mange høringssvar. Opbakning til lovforslaget er ikke fremkommet fra en eneste høringsberettiget, idet dog Socialministeriet, Arbejdsministeriet og Forsvarsministeriet udtaler, at de ikke har bemærkninger til lovforslaget.

Kulturministeriet undrer sig over lovforslaget og beklager dets fremsættelse, medens Rigsombudsmanden i Grønland bemærker, at loven ikke gælder for Grønland.

Alle andre høringssvar tager kraftig afstand fra lovforslaget. Det samme gør Dansk Folkeparti af bl.a. følgende grunde. For det første: En afvikling af tv-betjeningen strider mod formålet at formindske afstanden mellem den søfarende, hjemlandet og familien. Trivsel om bord på skibe skal forøges, ikke det modsatte.

Og for det andet: De søfarende betaler i forvejen licens i Danmark for en ydelse, som de, hvis forslaget vedtages, ikke kan gøre brug af.

For det tredje: Det skærper ikke de unges ønske om en beskæftigelse om bord på et skib.

For det fjerde: De søfarendes mulighed for at holde sig orienteret om danske forhold i bred sammenhæng, forringes i betragtelig grad.

Og endelig for det femte: De teknologiske muligheder for at modtage danske tv-udsendelser, såfremt man ikke befinder sig i kystnære områder af Danmark, er ikke til stede på nuværende tidspunkt. Når dette bliver teknisk muligt, vil det være relevant at revurdere, hvorvidt den nuværende ordning skal opretholdes.

Jeg håber, at jeg med disse bemærkninger har gjort det klart, at Dansk Folkeparti er imod lovforslaget.

Morten Helveg Petersen (RV):

Søfartserhvervet er en vigtig del af dansk erhvervsliv; det er et erhverv, som vi også ser godt og positivt på fra radikal side, men når vi er tilhængere af forslaget her, så er det, fordi det er et godt princip at se på, om lovgivning er nødvendig, og hvis den ikke er det, så afskaf den.

Statens forpligtelse til at finansiere tv-betjeningen af søfarende hører ikke ligefrem til det, som vi i Det Radikale Venstre ville kalde for velfærdssamfundets kerneydelser. Der må prioriteres, og fordi noget traditionelt har været en statsopgave, så er det jo altså ikke naturgivet, at det skal være det i al fremtid. Tv-betjening af søfarende er altså et eksempel på noget, der ikke længere bør være en statslig opgave, og det er derfor, at vi kan støtte forslaget,

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Og så har jeg forstået, at hr. Kim Behnke får lov at få ordet lidt før tid, det er helt o.k.

Kim Behnke (FRI):

Ja, tak til hr. Ole M. Nielsen for velvilje.

Jeg har selv lavet ændringsforslag til finanslov ganske mange gange, som gik ud på, at lige præcis denne omkostning til Handelsflådens Velfædsråd skulle bortfalde, så et synspunkt om ikke at gøre det vil unægtelig kunne afstedkomme ganske mange komiske bemærkninger.

Når vi så kigger på forslaget, som det ligger i dag, synes vi, at det er aldeles rimeligt, at denne statsudgift bortfalder. Der er ikke længere noget sagligt belæg for, at staten skal afholde disse udgifter, og kigger man på de teknologiske mulig-